

učitelů ve sledovaných hodinách činila 19,3 roku, sledovaným parametrem byla také délka praxe pedagoga na právě hodnocené škole, průměrná délka tedy činila 13 let.

Personální rozvoj a poskytování metodické podpory pedagogickým pracovníkům patří k hlavním úkolům managementu škol. Vedení školy pečuje o naplnění potřeb každého učitele a o jeho profesní rozvoj různými způsoby, nejčastěji se jedná o sestavený plán DVPP se stanovenými prioritami (v 96,5 % hodnocených škol). Organizace dalšího vzdělávání je jedním z nejdůležitějších nástrojů ředitele školy k zajištění profesního rozvoje pedagogů a k předcházení a eliminaci případných personálních rizik (z nichž nejčastější jsou nekvalifikovanost pedagogických pracovníků, časté obměny pedagogického sboru, nedostupnost pedagogických pracovníků-specialistů a vysoký počet pedagogických pracovníků v důchodovém věku). Dalšími způsoby řízení personálních podmínek školy bylo sledování potřeb učitelů a jejich uvádění do souladu s potřebami školy (64,6 %), významně se do této oblasti promítala také péče o začínající pedagogy do 1 roku pedagogické praxe (44,5 %). Ve výše uvedených kritériích se většinou shodovalo hodnocení ČŠI s názory ředitelů škol. Výraznější rozdíl byl zaznamenán pouze u míry sledování potřeb učitelů a jejich souladu s potřebami školy; tuto oblast hodnotili ředitelé škol příznivěji.

Přestože, jak bylo uvedeno, ředitelé věnují plánům DVPP velkou pozornost, v dotaznících zadávaných při inspekční činnosti učitelé uvedli, že téměř pětina z nich (19,8 %) se neúčastnila v předchozím uzavřeném školním roce žádné z forem dalšího vzdělávání. Nejčastější uskutečněnou formou DVPP bylo studium k prohlubování odborné kvalifikace prostřednictvím kurzů a seminářů DVPP, účastnilo se jí 73,9 % pedagogů hodnocených škol. Tyto kurzy byly zaměřeny zejména na osvojování metod a forem výuky (55,4 %), na doplňování vědomostí a znalostí v předmětech, které vyučují (43,3 %) a na dovednosti z oblasti ICT (29,5 %).

Hodnocení výuky učitelů a poskytování zpětné vazby patří k základním nástrojům jejich profesního rozvoje. Nejčastěji je tato činnost chápána jako kontrolní a zůstává v kompetenci vedení školy (ředitel školy a jeho zástupci). Významně se podílí také vedoucí předmětových komisí a metodických orgánů. Nejběžnější periodicita hodnocení pedagoga ze strany vedení školy představuje několik hospitací za rok (tak to uvádí shodně jak ředitelé škol, tak samotní pedagogové). Většina pedagogů (92,5 %) hodnotí četnost hodnocení a poskytované zpětné vazby jako dostatečnou. Přibližně stejný podíl pedagogů současně uvádí, že toto hodnocení či zpětná vazba mají střední až velký pozitivní dopad na jejich další rozvoj a práci.

ČŠI zjišťovala také využití vzájemných hospitací mezi kolegy – využívá je přibližně pětina pedagogů. Přestože znamená určitou organizační zátěž pro školu, jedná se o pomalu rostoucí trend. ČŠI se zároveň dotazovala, zda některý z pedagogů v hodnocené škole působí jako mentor pro svého kolegu, tuto činnost potvrdilo 8,8 % hospitovaných pedagogů, tento stav potvrdili také pedagogové dotazovaní opačně, zda mají přiděleného mentora.

Systém mentoringu se často týká začínajících pedagogů a pedagogů, kteří na škole působí nově, ale již mají delší pedagogickou praxi. Podpora většiny nových učitelů již s praxí spočívala zejména v konzultacích s ředitelem či vedením školy (86,2 %), konzultacích s kolegy, kteří vyučují stejné předměty, ve vzájemných hospitacích a podpoře jejich účasti na dalším vzdělávání. Formalizovaný zaškolovací program využívají dvě pětiny škol.

Specifickou formu podpory vyžadují ve školách začínající učitelé do 1 roku pedagogické praxe, tato skupina pedagogů proto dlouhodobě patří mezi sledované ukazatele hodnocení ČŠI. Nejčastější formou podpory bylo přidělení mentora (uvádějícího učitele), a to v 84,3 % škol. Konzultace s vedením školy byly využívány v 83,4 % škol, s vyučujícími stejných vyučovacích předmětů pak v 76 % škol. Ve vysoké míře (u 63,9 % škol) využívali začínající pedagogové vzájemné hospitace a náslechy u zkušenějších kolegů, častou formou podpory je také intenzivnější zapojení těchto pedagogů do dalšího vzdělávání (v 51,8 % škol).